

INTERVIEW 25-jarig ChildsLife helpt Oekraïners in buurlanden

'Je kunt je niet voorstellen wat ze daar meemaken'

ChildsLife bestaat 25 jaar, maar van een feeststemming is geen sprake op het hoofdkantoor in de Waarderpolder. In het jubileumjaar heeft de roeping de handen vol aan de hulp van Oekraïense vluchtelingen in Roemenië en Moldavië. „Wij ondersteunen de armen onder de armen”, zegt ChildsLife-directeur Carlian van Klarenbosch.

Jacco van Oostveen
jvan.oostveen@mediahuis.nl

Haarlem ■ Ruim een week geleden was ze er nog. In Roemenië en Moldavië, vlakbij de grens met Oekraïne. Al jaren bekend terrein voor Van Klarenbosch en haar collega's van ChildsLife, maar nooit was ze er in oorlogstijd. De directeur zag met haar eigen ogen hoe totale wanhoop eruit ziet. „Je kunt je niet voorstellen wat deze mensen meemaken. Allemaal getraumatiseerd, kinderen die stilletjes wat zitten te kleuren. Wat ik het ergste vond: wat ze echt nodig hebben, dat kan alleen Poetin ze geven: vrede.”

Hands on

Voor de Russische inval was de stichting al actief in Roemenië, Moldavië en Oekraïne. ChildsLife ondersteunt met kleinschalige projecten scholen, weshuizen en centra voor kinderen met een beperking. Op 24 februari, de dag dat de oorlog begon, kwam de Nederlandse organisatie meteen in actie. „We staan daar met de voeten in de klei, dan is het een logische stap om direct in te springen”, zegt de directeur, die in Leiden woont. „We zijn een kleine club, een compacte organisatie, vandaar dat we meteen wat kunnen doen. Wij werken 'hands on': we bepalen niet hier aan deze tafel wat deze mensen nodig hebben, maar onze medewerkers stellen ze daar de vraag: wat kunnen we voor jullie betekenen? Dat kan per dag verschillen: voeding, babymelk, luiers, hygiëneproducten.”

De medewerkers van ChildsLife doen wat ze kunnen om vluchtelingen bij te staan. „Als kleine organisatie hebben we geen enorme hoeveelheid reserves voor dit soort onvoorziene omstandigheden. Maar als er vandaag 20.000 euro op onze rekening wordt gestort, dan kunnen mijn collega's daar morgen spullen van kopen. We kopen lokaal in om het proces te versnellen. Als kleine organisatie zijn we onwijs wendbaar.”

Sovjet-tijd
De organisatie richt zich op vluchtelingen op een klein aantal opvanglocaties, dichtbij de grens met Oekraïne. Zoals een vakantiecamp uit de Sovjet-tijd in Moldavië met ruim honderd tijdelijke bewoners, voornamelijk vrouwen en kinderen. Van Klarenbosch: „De hulpvraag is gigantisch, maar samen met de lokale overheid selecteren we de mensen die we gaan helpen. We ondersteunen de armen onder de armen. Dat zijn over het algemeen niet de mensen die vanuit Oekraïne naar Nederland komen. Het zijn vrouwen en kinderen die al weinig hadden en met een plastic tasje en wat losse winterkleding liftend de grens over zijn gegaan. Mensen zonder auto, zonder financiële middelen, zonder netwerk, zonder neef in Madrid waar ze

tijdelijk terecht kunnen.”

Ze willen maar één ding: zo snel mogelijk terug naar huis. „Deze mensen hebben geen geld voor een vliegticket, dus blijven ze dicht bij de grens. Zodat ze, als de oorlog ooit stopt, snel terug naar huis kunnen. Naar hun man, naar hun ouders die ze moesten achterlaten. Die onzekerheid die zij al maanden hebben, is verschrikkelijk.”

Twinkeling

De omstandigheden op de opvanglocatie zijn erg eenvoudig. „Ze hebben een bed en verder is er weinig. Voor de kinderen is er niks te doen. Als ze van ons kleurpotloden krijgen, zie je een kleine twinkeling in hun ogen. Vreugde durf ik het niet eens te noemen, daarvoor hebben ze te veel meegeemaakt. We hebben nauw contact met lokale overheden, samen proberen we bijvoorbeeld een onderwijsprogramma op te zetten. Het voordeel van Moldavië is dat de mensen er veelal Russisch spreken. Op de opvanglocaties in Roemenië is er echter een taalbarrière, wat er weer toe leidt dat de toch al getraumatiseerde Oekraïners er zich niet altijd veilig voelen.”

De gezinnen die ChildsLife helpt zijn vooral afkomstig uit het oosten van Oekraïne, waar nog volop wordt gevochten. „Mensen uit zwaar getroffen steden als Charkov en Marioepol. Veelal lokale families zonder netwerk in binnen- en buitenland, die dus nergens anders heen kunnen dan naar dit gebied.

Carlian van Klarenbosch, directeur van stichting ChildsLife. „We staan daar met de voeten in de klei, het was een logische stap op meteen in te springen.”

FOTO'S UNITED PHOTOS/PAUL VREEKER

„Als kinderen potloden krijgen, zie je een twinkeling in hun ogen

„Wat ze echt nodig hebben kan alleen Poetin ze geven: vrede

ChildsLife helpt kinderen in Oost-Europa en Oost-Afrika

ChildsLife werd een kwart eeuw geleden opgericht door Patricia Korver-Kicak, een Amerikaanse die voor de liefde naar Haarlem kwam.

Korver-Kicak had veel ervaring en een groot netwerk in het internationale ontwikkelingswerk, met name in Oost-Afrika en Oost-Europa. Gingen in het begin vooral voedsel en goederen naar deze ge-

bieden, na een paar jaar ging ChildsLife op locatie kansarme kinderen helpen.

Kind centraal

„Wij runnen programma's waarin het kind centraal staat”, zegt directeur Carlian van Klarenbosch, die twee jaar geleden het stokje overnam van de inmiddels gepensioneerde Korver-Kicak. „Wij kij-

ken naar gemeenschappen met de vraag: wat hebben deze kinderen nodig om een zelfstandige toekomst tegemoet te gaan, zonder armoede. Dat kan van alles zijn: stromend water, onderwijs, een beroepsopleiding, ondersteuning voor de ouders zodat zij beter voor hun kinderen kunnen zorgen. Het is een divers programma geworden, we zijn de afgelopen 25

jaar enorm gegroeid als organisatie.”

Naast het kantoor in Haarlem heeft ChildsLife vestigingen in Kenia en Roemenië, met zowel kantoorstaf als veldmedewerkers. ChildsLife is afhankelijk van donaties en fondsen.

Wie meer wil weten over de stichting en/of geld wil storten: www.childslife.nl

Zij weten niet eens of hun huis er nog staat.”

Opbouwen

Mocht de oorlog ooit eindigen, dan stopt het werk van ChildsLife in de regio niet. „Wij blijven doen wat we al 25 jaar doen: kinderen helpen met kleinschalige projecten. Wij zullen straks niet heel Marioepol opbouwen, maar als er een bepaalde school is die hulp nodig heeft, dan kunnen wij inspringen.”

En de festiviteiten voor het 25-jarig jubileum? „We waren van plan om wat activiteiten te organiseren, ook voor de kinderen in de gebieden waarin wij werken. Maar er valt dit jaar niets te vieren.”

Kinderen kleuren in het opvangcentrum.

FOTO CHILDSLIFE Knutselwerkjes van Oekraïense kinderen.

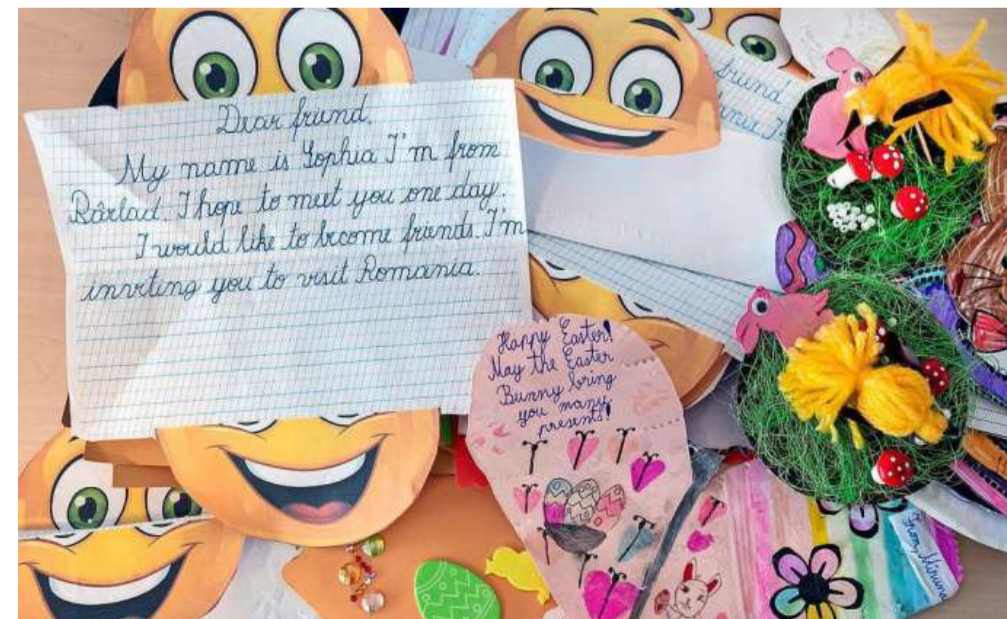

FOTO CHILDSLIFE Kaartjes van kinderen uit Oekraïne voor ChildsLife.

FOTO CHILDSLIFE Oekraïense kinderen in het opvangcentrum in Moldavië

FOTO CHILDSLIFE